

[Karl Nielsen]

april 1978 på 767.000 kr. i normalt prioriteret stand. Vi ved også, at erstatningsbeløbet blev udbetalt kontant. Derfor skal vi omregne den prioriterede ejendom til en kontant værdi. Det gør man ved at anvende en faktor på 76, også jævnfør statsskattedirektoratets statistiske materiale.

Herefter kommer man frem til en kontant pris på 585.000 kr. Da den tidligere ejer af Surløkke har fået udbetalt en kontant sum på 1,2 mill. kr., har han i virkeligheden fået udbetalt 685.000 kr. mere end ejendommens værdi i fri handel på ekspropriationstidspunktet. Selv efter betalingen af den særlige indkomstskat på 455.000 kr. har han fået 130.000 kr. ud over ejendommens handelsværdi plus 40.000 kr. i flytteomkostninger.

Jeg må konstatere, at den tidligere ejer af Surløkke har fået en særdeles god behandling i økonomisk henseende. Så vi kan heller ikke af denne grund gå ind for lovforslaget.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg vil gerne begynde med at sige, at jeg egentlig slet ikke synes om, at det er Surløkkesagen, der skal drøftes her i dag, og da overhovedet ikke på den måde, som hr. Karl Nielsen nu lige gjorde ved at nævne en række tal for det ene og det andet. Det kan vi tage frem i udvalget og se på. Det, man skal tale om, er princippet, at der ydes folk rimelighed, når man tager deres ejendom fra dem.

Overensstemmende med det, det konservative folkeparti gennem årene har ønsket, nemlig at der ikke skulle betales skat af ekspropriationerstatninger, er vi også med til at fremsætte dette lovforslag. Jeg havde ønsket, at det gik længere tilbage i tiden. Jeg havde ønsket, at man havde taget skridtet fuldt ud og gjort det, der var det eneste rimelige og rigtige. Når man i 1979 kunne ændre loven, således at der fremover ikke skulle betales skat af ekspropriationerstatninger, kunne man også have gjort det, som var det rimelige, at man havde ført loven tilbage til 1973, hvor man efter en periode med skattefritagelse gennemførte beskatning. Det drejer sig ikke om så overvældende mange ejendomme, men det er altså nogle, og de folk, der har fået taget deres ejendomme i de år, må uvægerlig føle sig ilde til mode ved, at de har skullet betale skat af den erstatning, de har

fået, når nogle i en tidsperiode forud for 1973 ikke skulle betale skat, og når andre, der får eksproprieret deres ejendomme efter den 15. maj 1979, heller ikke skal betale skat. Jeg synes, der er god grund til at tage disse ting op.

Jeg lægger ikke skjul på, at jeg over for mine medforslagsstillere har sagt, at jeg ønsker at gøre disse bemærkninger med henblik på at søge lovforslaget udvidet, således at der ikke er noget slip i perioden, og at vi derved yder jævned til de folk, hvis ejendomme man tog i 1970'erne. De har ikke fået den samme behandling som andre.

Da vi drøftede forholdet sidst her for nogle år siden, blev der sagt, at der ikke havde været forskel i erstatningsudmålingen, uanset om erstatningen var belagt med skat eller ej. Man har altså taget mere fra dem, der har måttet betale skat. Derfor er der grund til, så vidt det overhovedet er gørligt – og jeg håber på, der kan skaffes flertal derfor – at gå tilbage i tid, således at der ikke bliver noget slip.

Jeg kan i øvrigt henvise til, hvad jeg gav udtryk for i 1979 – folketingets forhandlinger 1978–79 sp. 11936 – hvor vi fra det konservative folkepartis side gav tilsagn om at ville medvirke til enhver bedring af forholdene og derfor også var med til at gennemføre lovforslaget dengang med det indhold, det havde, efter at vi havde fået stemt de ændringsforslag, som vi ønskede indføjet, ned. Jeg håber på, vi denne gang kan komme igennem. Jeg synes, vi i dag ikke skal drøfte den enkelte sag, hvad enten det er familien på Surløkke eller et andet sted, men tage princippet op til alvorlig overvejelse, om vi ikke har gjort noget galt her. Der er ingen grund til ikke at gøre en uret god igen, når man kan komme til det. Det kunne dette ting virkelig godt prøve på.

Rahbæk Møller (SF):

Den såkaldte Surløkkesag har allerede haft en uheldig virkning på vores skattelovgivning. På grund af en fjernsynsudsendelse på et tidspunkt, da vi havde en skatteminister, der ikke først og fremmest interesserede sig for at få et sammenhængende retfærdigt skattesystem, blev kapitalvindingsskatten ophævet, hvad angår ekspropriationerstatninger.